

Ljetna I – Tjedna doza anegdota s plaže

Ljetna I – prva je kolumna na blogu [Razlivena Tinta](#) koja donosi tjedne anegdote s plaže

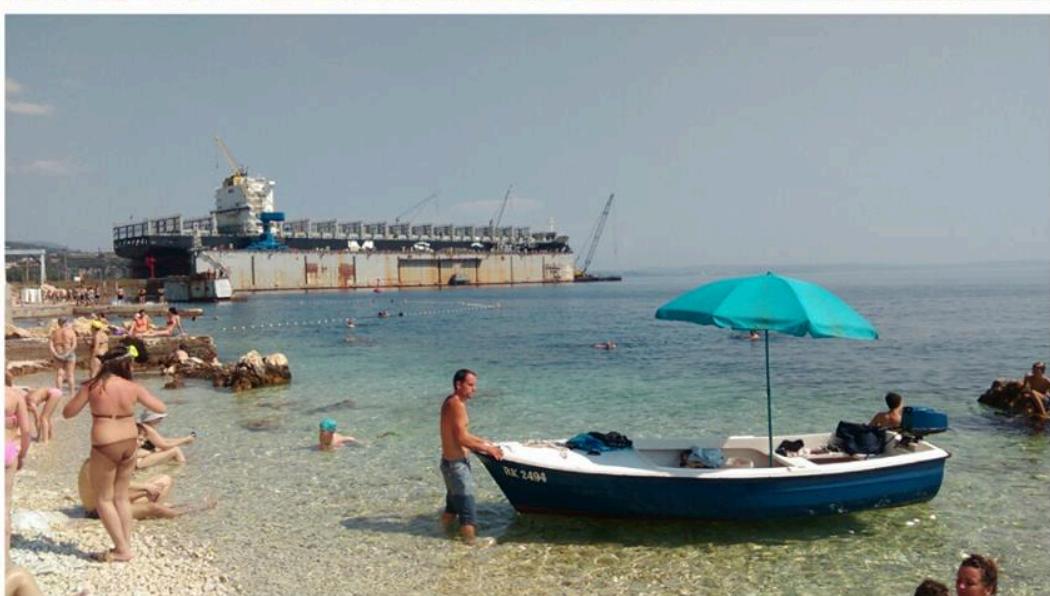
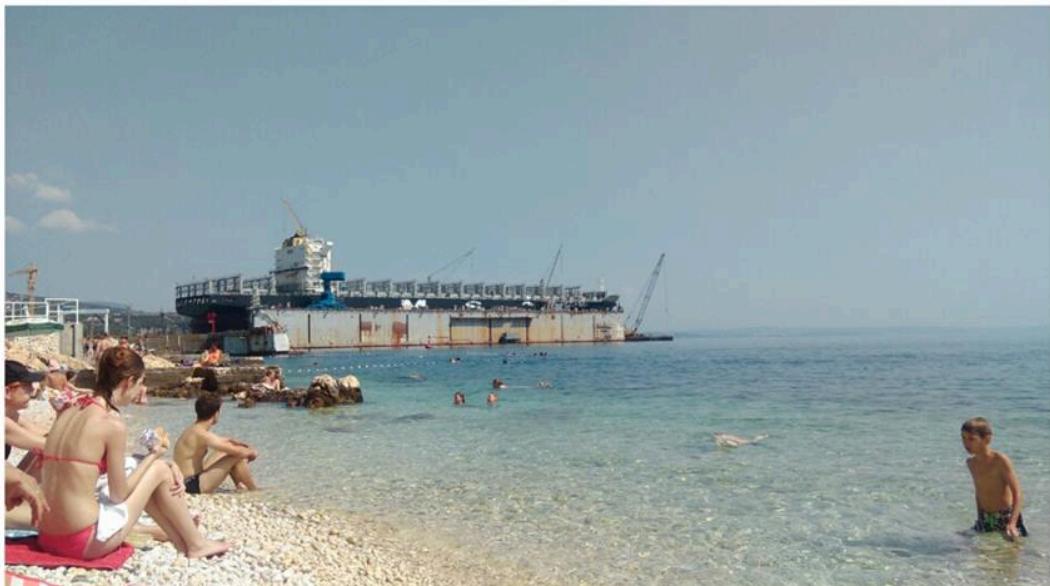
Što student s ograničenim vremenom, bez auta, na +30 želi u Rijeci? Ne zna ni on sam jer je jebeno lud od vrućine!

Tako nekako izgleda opis stanja u **Rijeci** poslije 20.6 kad sunce toliko uprži da je nemoguće uopće doći do zraka. Ali, mi smo odlučili nakon četiri/pet godina života u lučkom gradu "prošetati" se do mora.

U **Poreču**, makar je plaža osrednja, prihvatom to s olakšanjem jer mi treba desetak minuta pješačenja do plaže. Prave plaže na kojoj se kapitalizam unajmljivanja ležaljki mješa s tvrdoglavim domaćim stanovništvom koje to neće plaćat. Plaćanje tuša je doista posebna priča.

No, vratimo se na početak. Prvo smo proguglali gdje bi išli – odluka je pala na Pećine. Čekanje busa – dolazak do plaže 40 minuta ! Gužva po busevima, smrdi, zagušljivo, ljudi nervozni ... Pravi **opuštajući mood...**

Dođeš na 'plažu', imaš što i vidjeti:

Djevojka lijevo jede Puris posebnu (u narodu: podrigušu) po najvećoj vrućini, ni od kud se stvori mačka naganjajući golubove pored mora (ne galebove!), dvoje zaljubljenih su se došli baciti u more u odjeći (tko danas ima vremena za kupaći?), Gospodin s barkom je malo zалutao, ljudi ne znaju uživati, valjda ne znaju za bolje, a ja sam mislila da su turisti posebna vrsta, u pozadini vidimo **ljepote hrvatske industrije...**

Ništa ne bi bilo kritično da se ljudi ne prave da uživaju u masnom moru u kojem tu i tamo zahvatiš uljnu mrlju koja te ne pušta. U blizini je čak i beach bar da pokuša poboljšati ljetni ugodaj, ali neuspješno...

Kultura kupanja NULA! Priznajem, kao osobi koja je provela cijeli život na moru to je bio poprilično neugodan šok o kojem sam razmišljala par dana te me potaknulo na pisanje tekstova, ne o turizmu, državi, lošem gospodarstvu nego ljudima.

Najžalosnije je zapravo vidjeti prizor koji se primjer **kolektivnog licemjerja** kako je sve super, a iznutra trulije ne može biti! Jesam li prestroga? Za neke možda, no meni je ovo čista, surova hrvatska realnost! Marketing ionako služi da se privuku turisti jer ovakvi prizori nikoga ne privlače, osim nažalost one koji u tom trenutku ne mogu i/li ne znaju za bolje.

Teško je dijagnosticirati ovakvo stanje uma i okoline, no svima bi trebalo poslužiti kao dodatna motivacija da se potrude za sebe i za druge graditi neku bolju budućnost gdje odmor ne izgleda kao loš prizor ex Yu horror filma...

*fotografije iz privatne galerije A.Tintor

**sve ostale tekstove blogerice i kolumnistice čitajte na blogu [Razlivena tinta](#) i [fb stranici bloga RT](#)